PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. balandžio 6 d. *

Byloje T-17/03

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, įsteigta Gotha (Vokietija), atstovaujama advokato M. Matzat,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą V. Kreuschitz ir V. Di Bucci, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2002 m. spalio 30 d. Komisijos sprendimą 2003/194/EB dėl Vokietijos suteiktos valstybės pagalbos *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH* (OL L 77, 2003, p. 41),

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka ir V. Vadapalas,

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. sausio 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 87 straipsnis nurodo:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

<...>

3. Bendrajai rinkai neprieštaraujančia gali būti laikoma:

<...>

c) pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui;

<...>“

2 EB 88 straipsnis nurodo:

„<...>

2. Jei, paprašiusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas, Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos išteklių teikiama pagalba yra pagal 87 straipsnį nesuderinama su bendrąja rinka arba kad tokia pagalba netinkamai naudojama, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų.

<...>“

3 Bylos aplinkybėms taikomos Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 368, 1994, p. 12, toliau – gairės) redakcijos 2.4 punkte nurodoma:

„Sutarties (87) straipsnio 2 dalis ir 3 dalis numato galimybę, kad (87) straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkanti pagalba bus laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai.

<...>

Komisijos nuomone, jei tenkinamos 3 punkte nurodytos sąlygos, pagalba sanavimui ir restruktūrizacijai gali prisidėti prie ekonominės veiklos vystymo, neturėdama prekybai neigiamos įtakos, prieštaraujančios bendram interesui, ir šiomis sąlygomis ji leis suteikti šią pagalbą <...>“

4 Gairių 3.2.2 punktas nurodo:

„Laikydamasi toliau nurodytų specialių sąlygų remiamoms vietovėms bei vidutinėms ir mažoms įmonėms, Komisija patvirtina pagalbą, jei restruktūrizacijos planas tenkina visas šias bendrąsias sąlygas:

<...>

C. Restruktūrizacijos sąnaudoms ir naudai proporcinga pagalba

Pagalbos dydis ir intensyvumas turi būti griežtai apribotas iki restruktūrizacijos būtino minimumo ir būti susietas su tikėtina nauda Bendrijai. Dėl šių priežasčių paprastai pagalbos gavėjai savais ištekliais arba rinkos sąlygomis gautu išoriniu finansavimu turi reikšmingai prisidėti prie restruktūrizacijos plano. Siekiant apriboti konkurencijos iškraipymus, pagalbą reikia suteikti taip, kad įmonei neliktų grynųjų pinigų pertekliaus, kurį būtų galima naudoti su restruktūrizacijos procesu nesusijusiai, agresyviai veiklai, galinčiai iškraipyti rinką. Pagalbos taip pat negalima naudoti naujoms, restruktūrizacijai nebūtinoms investicijoms finansuoti. Finansinei restruktūrizacijai skirta pagalba negalima per daug sumažinti įmonės mokestinių įsipareigojimų.

<...>“ (Neoficialus vertimas)

Ginčo aplinkybės

5 1994 m. *Gothaer Fahrzeugwerke GmbH* (toliau – *GFw*), buvusi valstybinė įmonė, kartu su kitomis aštuoniomis rytų Vokietijos bendrovėmis siekiant ją privatizuoti buvo perleista *Lintra Beteiligungholding GmbH* vadovaujamai grupei. Kadangi privatizacija nepavyko, 1996 m. *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben*, valstybinė įstaiga, siekdama *GFw* paruošti perpardavimui, perėmė jos kontrolę.

6 Nustačiusi, kad *GFw* parduoti neįmanoma, ši įstaiga nusprendė tos bendrovės turtą perleisti. Tai buvo įvykdyta pagal procedūrą, kurios etapai aprašyti 7–9 punktuose.

7 1997 m. rugsėjo 3 d. sutartimi *GFw* įgijo visas bendrovės *Widahvogel Vermögensverwaltung* (toliau – *Widahvogel*), kurios direktorius Josef Koch, akcijas už 54 000 Vokietijos markių (DEM) kainą.

8 1997 m. rugsėjo 10 d. sutartimi *GFw* turtas ir su „automobilių gamybos" sektoriumi susiję užsakymai buvo perduoti *Widahvogel*. Kita tos pačios dienos sutartimi visos *GFw* akcijos buvo perleistos *Weißstorch GmbH* (30 % akcijų), vėliau tapusiai *Josef Koch GmbH*, ir *Schmitz Cargobull AG* turimai *Schmitz-Anhänger Einkaufs- und Beteiligungs Gesellschaft GmbH & Co. KG* (70 % akcijų). Investuotojai už turtą sumokėjo 1 DEM. Be to, vieninteliu *Widahvogel*, kurios pavadinimas pakeistas į *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH* (toliau – *Schmitz-Gotha*, arba ieškovė), valdytoju buvo paskirtas J. Koch.

9 1997 m. spalio 9 d. ieškovė už maždaug 3 700 000 DEM sumą įgijo visą vieno iš savo gamintojų *Trailer System Engineering* (toliau – *TSE*), t. y. bendrovės, kurią įsteigė ir jai vadovauja jos pagrindinis akcininkas J. Koch, kapitalą.

10 1998 m. gegužės 18 d. laišku Vokietijos Federacinė Respublika pranešė Komisijai apie pagalbos priemones, skirtas *Schmitz-Gotha* restruktūrizuoti, kurios įgyvendinamos nuo 1997 m. sausio mėnesio (toliau – 1998 m. gegužės 18 d. pranešimas).

11 1998 m. birželio 12 d., 1999 m. gruodžio 21 d. ir 2000 m. gegužės 17 d. laiškais Komisija Vokietijos valdžios institucijų paprašė papildomos informacijos. Pastarosios atsakė 1998 m. spalio 15 d., 1999 m. liepos 21 d. 2000 m. balandžio 27 d., 2000 m. gruodžio 1 d. ir 2001 m. sausio 8 d. laiškais.

12 2001 m. gegužės 23 d. laišku Komisija pranešė Vokietijos Federacinei Respublikai apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (OL C 111, p. 15). Vykdydama šią procedūrą Komisija tikrino *Schmitz-Gotha* atžvilgiu patvirtintas priemones kaip naują iš anksto nepranešus suteiktą pagalbą gairių prasme.

13 Šiame sprendime Komisija išreiškė abejones, ar nagrinėjama pagalba proporcinga pagal gairių 3.2.2 punkto C dalyje numatytą sąlygą. Remdamasi turima informacija Komisija nusprendė, kad negali įvertinti, ar *Schmitz-Gotha* restruktūrizuoti buvo būtina išpirkti *TSE*. Todėl Komisija nurodė Vokietijos valdžios institucijoms jai pateikti visą informaciją, susijusią su *Schmitz-Gotha* dalyvavimu *TSE*, būtent su šio sandorio būtinumu įmonei restruktūrizuoti. Be to, Komisija Vokietijos Federacinei Respublikai nurodė persiųsti jos 2001 m. gegužės 23 d. laišką pagalbos gavėjai ir pabrėžė, jog ji priims sprendimą remdamasi turima informacija.

14 2001 m. rugpjūčio 10 d. ir gruodžio 14 d. laiškais Komisija gavo Vokietijos Federacinės Respublikos pastabas. Tačiau nė viena suinteresuotoji šalis Komisijai pastabų nepateikė.

15 2002 m. kovo 4 d. laišku Komisija vėl paprašė, kad Vokietijos valdžios institucijos įrodytų, jog *Schmitz-Gotha* restruktūrizuoti buvo būtina perimti *TSE*.

16 2002 m. gegužės 16 d., gegužės 28 d. ir liepos 3 d. laiškais Komisija gavo Vokietijos Federacinės Respublikos pastabas.

17 Pabaigusi šią procedūrą Komisija priėmė 2002 m. spalio 30 d. Sprendimą 2003/194/EB dėl Vokietijos suteiktos valstybės pagalbos *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH* (OL L 77, 2003, p. 41; toliau – ginčijamas sprendimas). Ji priminė, jog pagal gairių 3.2.2 punkto C dalį proporcingumo kriterijus reikalauja pagalbą griežtai apriboti iki restruktūrizacijai būtino minimumo, kad ji kuo mažiau iškraipytų konkurenciją. Be to, ji nurodė, kad pagalba neturi būti naudojama naujoms, restruktūrizuoti nebūtinoms investicijoms finansuoti. Šiuo atveju, Komisijos nuomone, pagalba finansuojamas *TSE* išpirkimas turi būti laikomas nauja investicija, kurios būtinumo restruktūrizuoti Vokietijos valdžios institucijos neįrodė. Dėl šios priežasties Komisija nusprendė, kad pagalba neatitinka gairėse nustatytų kriterijų ir todėl yra nesuderinama su bendrąja rinka. Vis dėlto pagal ginčijamą sprendimą, tik *TSE* pirkimo kainos dalis, sudaranti 2 200 000 DEM, nebuvo griežtai apribota iki minimumo, būtino *Schmitz-Gotha* restruktūrizuoti, o likusiai sumos daliai, t. y. 1 500 000 DEM, taikomos sąlygos, kurios neaišku, ar buvo tenkinamos *TSE* įgijimo momentu. Todėl pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnį 2 200 000 DEM (1 120 000 EUR) pagalba buvo nesuderinama su bendrąja rinka. Pagal ginčijamo sprendimo 2 straipsnį Vokietijos Federacinė Respublika privalo iš *Schmitz-Gotha* šią sumą susigrąžinti.

Procesas ir šalių reikalavimai

18 Ši byla pradėta ieškovės ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. sausio 16 dieną.

19 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

20 Per 2006 m. sausio 12 d. posėdį buvo išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

21 Posėdžio protokole Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad ginčijamame sprendime ir teismo posėdžio pranešime pavadinimui *TSE* užtikrintas konfidencialumas dėl žodinės proceso dalies ir sprendimo gali būti panaikintas.

22 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pirmiausia – panaikinti ginčijamą sprendimą,

— subsidiariai panaikinti sprendimą tiek, kiek jame numatyta per didelė grąžintinos pagalbos suma,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

24 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su pagalbos, kurią prašoma grąžinti, būtinumo pagal gairių 3.2.2 punkto C dalį vertinimo klaida. Antrasis pagrindas susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais priimant ginčijamą sprendimą. Trečiuoju pagrindu, nurodytu, jei būtų atmesti pirmieji du, ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai nustatė grąžintiną pagalbos sumą.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su pagalbos būtinumo vertinimo klaida

Šalių argumentai

25 Ieškovė ginčija Komisijos išvadą, kad ginčijamos pagalbos dalis, sudaranti *TSE* įgyti panaudotos sumos dalį (2 200 000 DEM), yra nesuderinama su bendrąja rinka, nes neatitinka gairėse nustatytų sąlygų.

26 Pirma, ieškovė tvirtina, kad *TSE* kapitalo įgijimas nuo pradžių buvo pagrindinė ir sudėtinė restruktūrizacijos projekto dalis ir kad Komisijai apie tai buvo pranešta.

27 Šiuo atžvilgiu ji ginčija Komisijos teiginį, kad restruktūrizacijos projektas numato *Schmitz-Gotha* gyvybingumo sugrįžimą per ketverius finansinius metus neįgyjant *TSE*, tad šis išpirkimas, vieneriais metais sutrumpinęs restruktūrizacijos trukmę, juo labiau buvo jai naudingas. Iš tiesų ji teigia, kad 1997 m. rugsėjo 2 d. įmonės projektas ir jo priedai, kaip antai „Plėtros planas – nuostoliai ir pelnas", finansų valdymo planas, *Schmitz-Gotha* nekilnojamojo turto plėtros planas, kuriuos ji pateikė Vokietijos valdžios institucijoms, pagrindė visas prognozes, susijusias su *Schmitz-Gotha* restruktūrizacija ją jungiant su *TSE*. Be to, ieškovė pabrėžia, kad minėtas „Plėtros planas – nuostoliai ir pelnas" Komisijai buvo nusiųstas 1998 m. gegužės 18 d. pranešimo priede. Taip pat ji pastebi, kad investuotojai galėjo restruktūrizuoti *Schmitz-Gotha* tik pagal verslo plane numatytas sąlygas, tarp kurių – *TSE* perėmimas.

28 Ieškovė priduria, kad Komisijos nuomonėje yra prieštaravimų dėl jos turimų duomenų apie investuotojų tapatybę. Rašytiniuose dokumentuose ji nurodo, kad Komisija neigia žinojusi, jog J. Koch yra vienas iš *TSE* dalyvių, nors prieš priimant ginčijamą sprendimą jai buvo pateikta išsami informacija apie šį asmenį. Šiuo klausimu ieškovė remiasi 1998 m. gegužės 18 d. pranešimu ir 2002 m. gegužės 16 d. ir liepos 3 d. Komisijai išsiųstais laiškais. Be to, ji primena, jog ginčijamame sprendime pati Komisija teigia, kad J. Koch buvo *TSE* dalyvis.

29 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija ginčijamo sprendimo 64 konstatuojamoje dalyje neteisingai nurodė, jog *TSE* kapitalo įsigijimas restruktūrizacijai nebuvo būtinas. Ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes vertindama, ar pagalba proporcinga, neatsižvelgė į esmines aplinkybes, apie kurias žinojo.

30 Ieškovė tvirtina, jog siekdama užtikrinti restruktūrizacijos sėkmę *Schmitz-Gotha* turėjo išvystyti savo gamybą, kad taptų nepriklausima nuo grupės vidaus užsakymų ir galėtų konkuruoti rinkoje. Taigi *TSE* kapitalo įgijimas leido tiesiogiai integruoti į *Schmitz-Gotha* jos pačios gamybai vystyti būtiną praktinę patirtį, nes *TSE* dalyviams pavesta rūpintis, pirma, valdyba, ir antra, skyriumi, atsakingu už konstravimą ir plėtrą *Schmitz-Gotha.* Dėl šios priežasties ieškovė ginčija Komisijos teiginį, kad vienintelė *TSE* įgijimo priežastis – *Schmitz-Gotha* gamybos sąnaudų sumažinimas.

31 Ieškovė priduria, kad tik *TSE* perėmimas galėjo užtikrinti restruktūrizacijai būtinos praktinės patirties integravimą. Grįsdama savo teiginį ji nurodo, kad *TSE* siūlomo praktinės patirties plėtojimo, atliekamo išorės paslaugų teikėjų, sąnaudos būtų per didelės.

32 Remdamasi prie ieškinio priedo pridėta informacija, lentelėje parodančia *Schmitz-Gotha* apyvartos, kurią lemia jos prekių pardavimo trečiosioms įmonėms, raidą (dokumentas „*Schmitz-Gotha* apyvartos raida“), ieškovė tvirtina, kad reikšmingas jos apyvartos augimas parodo nepriklausomo plėtros skyriaus tiesioginės integracijos, atliktos perėmus *TSE*, poveikį restruktūrizacijos sėkmei.

33 Ieškovė taip pat teigia, kad Komisija, remdamasi turima informacija, galėjo įvertinti *TSE* kapitalo įgijimo būtinumą restruktūrizacijai, todėl padaryti išvadą, kad pagalba atitinka „griežtai apriboto būtino minimumo" kriterijų pagal gairių 3.2.2 punkto C dalį. Konkrečiai kalbant, tai aiškiai išplaukia iš 2002 m. liepos 3 d. Vokietijos valdžios institucijų laiško, pagal kurį *Schmitz-Gotha* gamybos sąnaudose sumažėjo tiekimui skirta dalis ir tik *TSE* kapitalo įgijimas leido *Schmitz-Gotha* kompensuoti praktinės patirties trūkumą.

34 Pirmiausia Komisija primena, kad nagrinėdama, ar valstybės pagalba suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalį, ji turi didelę diskreciją. Komisija tvirtina, kad ieškovės argumentai neįrodo, jog šiuo atveju padaryta akivaizdi vertinimo klaida, ir priduria, kad ieškovė siekia Komisijos vertinimą pakeisti savuoju.

35 Antra, Komisija pabrėžia, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles, nuostatas, kai valstybė narė, nepaisydama jai skirto nurodymo, nepateikia prašomos informacijos, Komisija turi teisę užbaigti procedūrą ir priimti sprendimą, remdamasi savo turimais duomenimis.

36 Šiuo atžvilgiu Komisija pažymi, kad tariamą *TSE* perėmimo, dėl kurio *Schmitz-Gotha* restruktūrizacija buvo sėkminga, būtinumą ieškovė daugiausia grindžia informacija, apie kurią Komisija priimdama ginčijamą sprendimą nežinojo, ir todėl Pirmosios instancijos teismas negali į ją atsižvelgti.

37 Ji patikslina, kad, nepaisant Vokietijos Federacinei Respublikai sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą skirto nurodymo pateikti informaciją apie *TSE* savininkų tapatybę ir nagrinėjamos investicijos būtinumą, ir neatsižvelgiant į Vokietijos valdžios institucijoms 2002 m. kovo 4 d. išsiųstą laišką, ieškinio priede esančios sutartys dėl *TSE* įgijimo prieš priimant ginčijamą sprendimą jai pateiktos nebuvo. Taip pat nebuvo pateikti prie ieškinio pridėtas verslo planas ir *TSE* parengtas ieškovės praktinės patirties plėtojimo projektas bei pačiame ieškinyje išdėstyti išsamūs paaiškinimai šia tema. Be to, ji teigia, kad niekada netvirtino, jog nieko nežino apie J. Koch. Vis dėlto ji pažymi, kad per administracinę procedūrą Vokietijos valdžios institucijų pateiktoje informacijoje J. Koch, kaip *TSE* dalyvio, paminėjimas yra veikiau nereikšmingas. Be to, Komisija teigia, kad jai niekada nebuvo praneštos kitų *TSE* dalyvių tapatybės.

38 Komisija mano, kad remdamasi priimant ginčijamą sprendimą turėta informacija, ji galėjo įvertinti tik *TSE* perėmimo naudą, tačiau šios ginčijama pagalba finansuotos investicijos būtinumas visiškai nebuvo įrodytas. Jos nuomone, iš 1998 m. gegužės 18 d. pranešime ir atsiliepimo į ieškinį priede esančiuose 2001 m. rugpjūčio 10 d., 2002 m. gegužės 16 d., gegužės 28 d. ir liepos 3 d. laiškuose pateiktos informacijos apie *TSE* perėmimą negalima daryti išvados, kad ši investicija buvo būtina restruktūrizacijos dalis gairių prasme.

39 Komisija taip pat teigia, kad pagal jos turimą informaciją *TSE* perimta iš esmės todėl, kad panaikinus tarpinį tiekėją ir gavus atitinkamą pelną sutaupyta lėšų, o ieškinyje šis aspektas pateiktas kaip perėmimo aplinkybės. Darant prielaidą, kad iš šios informacijos turėjo būti aišku, jog įgijus *TSE* buvo galima įgyti ir techninės praktinės patirties, skirtos naujų rūšių prekių gamybai vystyti, Komisija pastebi, kad šis teiginys nebuvo nei pagristas, nei paaiškintas. Ji teigia, kad *Schmitz-Gotha* tik ieškinyje išsamiai išdėstė bei pagrindė, jog būtina perimti TSE, kad būtų įgyta jos restruktūrizacijai būtina praktinė patirtis. Ji nurodo, kad per visą administracinę

procedūrą Vokietijos valdžios institucijos vis dėlto nepaaiškino tokio sandorio būtinumo siekiant, kad pagalba restruktūrizacijai atitiktų reikalavimus.

40 Trečia, Komisija mano, kad šios investicijos tikslams, t. y. sumažinti gamybos sąnaudas ir įgyti naujų prekių gamybai vystyti būtinos praktinės patirties, įgyvendinti nesvarbu, ar *TSE* buvo įgyta, nes *Schmitz-Gotha* direktorius yra ir *TSE* direktorius bei pagrindinis akcininkas, todėl jis galėjo įtvirtinti ypatingą šių dviejų įmonių bendradarbiavimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

— Įvadinės pastabos

41 Taikydama EB 87 straipsnio 3 dalį Komisija turi plačią diskreciją, kuria naudojantis reikia atlikti sudėtingus Bendrijos kontekste vykdytinus ekonominio ir socialinio pobūdžio vertinimus. Naudojimuisi šia diskrecija taikoma teisminė kontrolė skirta tik įvertinti, ar laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, ir patikrinti nurodytų faktinių aplinkybių tikslumą bei nustatyti, ar nėra teisės klaidos, akivaizdžios faktinių aplinkybių vertinimo klaidos ar piktnaudžiavimo įgaliojimais (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktas ir minėta Bendrijos teismų praktika).

42 Be to, Komisija gali nustatyti savo diskrecijos vykdymo gaires, pavyzdžiui, tokias, kaip nagrinėjamos, tačiau jose turi būti gairių, kurių ši institucija turi laikytis,

kriterijai ir jos negali prieštarauti Sutarties normoms (1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Vlaamse Gewest prieš Komisiją*, T-214/95, Rink. p. II-717, 79 punktas). Tokios priemonės atitinka Komisijos valią paskelbti gairių, kurių ji ketina laikytis ir kurios matyti iš jos individualių sprendimų atitinkamoje srityje, kriterijus (2001 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Agrana Zucker und Stärke prieš Komisiją*, T-187/99, Rink. p. II-1587, 56 punktas).

43 Kad sunkumų patiriančios įmonės restruktūrizavimo pagalbos planą būtų galima pripažinti suderinamu su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą, jis turi būti susietas su restruktūrizavimo planu, numatančiu sumažinti arba perorientuoti veiklą (1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, nuo C-278/92 iki C-280/92, Rink. p. I-4103, 67 punktas ir 2001 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 45 punktas).

44 Gairių 3.2.2 punktas, nustatantis šį reikalavimą, būtent nurodo, kad restruktūrizacijos plane laikomasi trijų materialių sąlygų. Visų pirma, privaloma, kad jis leistų per protingą laikotarpį atkurti įmonės, pagalbos gavėjos, gyvybingumą remiantis realiomis prielaidomis (3.2.2 punkto i papunktis), antra, jis turi vengti nederamo konkurencijos iškraipymo (3.2.2 punkto ii papunktis), ir trečia, jis turi būti proporcingas restruktūrizavimo sąnaudoms ir teikiamai naudai (3.2.2 punkto iii papunktis).

45 Kadangi šios sąlygos yra kumuliacinės, pakanka vienos iš jų nebuvimo, kad pagalbos restruktūrizavimui projektą Komisija pripažintų nesuderinamu su bendrąja rinka (2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegn prieš Komisiją*, T-171/02, Rink. p. II-2123, 128 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. minėto sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją* 49 ir 50 punktus).

46 Šioje byloje ginčijamas sprendimas priimtas remiantis gairėmis, būtent jų 3.2.2 punkto C dalimi.

47 Iš šios nuostatos išplaukia, kad nagrinėjama pagalba turi būti tikrai būtina gavėjo gyvybingumui atkurti, t. y. ji turi ne tik atitikti siekiamą tikslą restruktūrizuoti atitinkamą įmonę, bet turi būti proporcinga šiam tikslui, t. y. bet kokia pagalbos suma, viršijanti būtiną gavėjo gyvybingumo atstatymui, iš esmės negali atitikti gairėse nustatytų reikalavimų.

48 Be to, primintina, kad atitinkama valstybė narė, siekdama įvykdyti savo pareigą bendradarbiauti su Komisija, turi pateikti visą informaciją, leidžiančią šiai institucijai patikrinti, ar įvykdytos išimties, kuria ji prašo leisti pasinaudoti, taikymo sąlygos (žr. minėto sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją* 129 punktą ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką).

49 Ginčijamas sprendimas, jeigu, kaip teigia ieškovė, jame padaryta akivaizdi vertinimo klaida, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į šiuos vertinimus.

— Dėl ieškovės nurodytos akivaizdžios vertinimo klaidos

50 Ginčijamo sprendimo 62–64 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė:

„62) <...> Vienas iš (*Schmitz-Gotha*) investuotojų, J. Koch, buvo ir *TSE* steigėjas bei ją valdantis dalyvis ir būsimas dviejų bendrovių valdytojas. Komisija primena, kad,

nepaisydama nurodymo pateikti informaciją, Vokietija nepateikė nei perleidimo sutarties, nei konkretesnės rašytinės informacijos apie buvusią *TSE* kapitalo sudėtį. Todėl atsižvelgdama į kitas aplinkybes ir žodžiu pateiktą informaciją, Komisija negali paneigti, kad prieš išpirkimą pagrindinė *TSE* dalis tiesiogiai arba netiesiogiai priklausė J. Koch arba jo šeimai. Vokietija pripažino, kad *Schmitz-Gotha* pati negalėjo gaminti detalių, kurias pirko iš *TSE*, nei gerokai pagerinti pardavimo sąlygų, ir kad pagrindinis išpirkimo tikslas – sumažinti gamybos sąnaudas. Komisija negali atmesti galimybės, kad išperkant *TSE* esminė suma, kuri turėjo būti skirta restruktūrizacijai finansuoti, iš esmės buvo sumokėta vienam iš naujų investuotojų. Bet kuriuo atveju, siekiant užtikrinti gerą bendradarbiavimą su *TSE*, nebuvo būtina jos išpirkti. Kadangi J. Koch buvo *TSE* steigėjas ir ją valdantis dalyvis, o vėliau tapo ir *Schmitz-Gotha* valdytoju, abejotina, kad nebuvo galima susitarti su *TSE* dėl geresnių pirkimo sąlygų. Be to, galinti konkuruoti įmonė iš esmės turi sugebėti finansuoti savo žaliavas rinkos kainomis, nepanirdama į finansinius sunkumus.

63) Vokietijos pateikta informacija rodo, kad *TSE* išpirkimas įmonei buvo naudinga investicija, padėjusi gerokai sumažinti sąnaudas ir taip sutrumpinti restruktūrizaciją vieneriais metais. Tačiau tai nebūtinai reiškia, jog investicija restruktūrizacijai vykdyti buvo būtina. Iš esmės, jei įmonė gauna pagalbą savo restruktūrizacijai finansuoti, ne visos jos veiksmingumą didinančios investicijos yra leistinos, nes jos visada kartu sumažina pagalbos gavėjo galimybę restruktūrizaciją finansuoti savo ištekliais. Tik jei restruktūrizacijos sėkmei apskritai kyla grėsmė arba ji būtų nepagrįstai pavėluota, jei nebūtų investicijos, pastaroji gali būti laikoma restruktūrizacijai būtina, nes pagalbos tikslas – tik atkurti įmonės gyvybingumą per nustatytą terminą. Bet kokia investicija, viršijanti tai, kas būtina gyvybingumui per nustatytą terminą atkurti, neišvengiamai naudoja finansinius išteklius, kurie turėjo būti naudojami tikrai būtinoms restruktūrizacijos sąnaudoms, ir todėl sumažina jai būtinos pagalbos sumą. Todėl restruktūrizacijai nebūtinos investicijos suteikia

pagalbai intensyvumo, kuris pagal proporcingumo kriterijų viršija jai būtiną griežtą minimumą.

64) Vien pristatymo išlaidų sumažinimas negali pateisinti *TSE* išpirkimo būtinumo restruktūrizacijai. Be to, Komisija konstatuoja, kad Vokietija niekada nepranešė, jog be šio išpirkimo restruktūrizacijos sėkmei kiltų grėsmė arba ji būtų nepagrįstai pavėluota. Ir be *TSE* išpirkimo pagal pradinį planą teigiamas verslo rezultatas turėjo būti gautas per ketverius finansinius metus. Paskutiniais duomenimis dėl išpirkimo šis laikotarpis sutrumpėjo vieneriais metais. Vis dėlto ketverių metų terminas pelningumui pasiekti restruktūrizacijos atžvilgiu nelaikomas neprotingu. Priešingai, pradinis planas numatė pakankamai greitą gyvybingumo atkūrimą. Konstatuotina, kad net neišpirkus *TSE*, restruktūrizacija galėjo būti įvykdyta per nustatytą terminą ir kad todėl šis įgijimas jos sėkmei nebuvo būtinas. Todėl Komisija pripažįsta, kad *TSE* išpirkimas nebuvo būtinas planuotiems tikslams pasiekti, o jai skirtos lėšos, siekiant sumažinti būtiną pagalbos sumą, turėjo finansuoti dalį restruktūrizacijos."

51 Grįsdama savo pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, pirma, kad iš esmės ginčijamas sprendimas pagrįstas klaidinga faktine prielaida, pagal kurią TSE perėmimas tik leistų vieneriais metais sutrumpinti restruktūrizaciją. Grįsdama savo teiginį, ieškovė remiasi verslo planu ir jo priedais, įskaitant būtent „Plėtros planą – nuostoliai ir pelnas", finansų valdymo planu ir *Schmitz-Gotha* nekilnojamojo turto plėtros planu, kuriuos ji pateikė Vokietijos valdžios institucijoms ir kurie yra ieškinio priede. Be to, ieškovė tvirtina, kad Komisijos teiginiai, susiję su jos turima informacija apie *TSE* akcininkų tapatybę, yra prieštaringi. Grįsdama savo teiginius ieškovė nurodo 1998 m. gegužės 18 d. pranešimą ir 2002 m. gegužės 16 d. ir liepos 3 d. Komisijai adresuotus laiškus, esančius šalių pateiktų dokumentų prieduose.

52 Šiam argumentui negalima pritarti.

53 Pirmiausia konstatuotina, kad priimdama ginčijamą sprendimą, Komisija neturėjo verslo plano, kuriuo remiasi ieškovė, o tik „Plėtros planą – nuostoliai ir pelnas“, kuris buvo 1998 m. gegužės 18 d. pranešimo priede.

54 Tačiau primintina, kad pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką, Bendrijos teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias faktines ir teisines aplinkybes, ir kad Komisijos analizė turi būti vertinama atsižvelgiant tik į aplinkybes, kuriomis ji disponavo ją atlikdama (1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. I-2263, 16 punktas; 1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 81 punktas; 1999 m. spalio 6 d. Sprendimo *Salomon prieš Komisiją*, T-123/97, Rink. p. II-2925, 48 punktas ir 2002 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją*, T-126/99, Rink. p. II-2427, 33 punktas). Todėl ginčydama teisės akto teisėtumą ieškovė negali remtis aplinkybėmis, apie kurias Komisija nežinojo vykstant administracinei procedūrai (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Ispanija prieš Komisiją* 31 punktą). Ta pati nuostata taikyta, ir kai ieškovė nedalyvavo, kaip yra šioje byloje, administracinėje procedūroje, nors per šią procedūrą buvo konkrečiai nurodyta kaip nagrinėjamos pagalbos gavėja ir Komisija nurodė Vokietijos valdžios institucijoms ir galimoms suinteresuotoms šalims pateikti būtinumo išpirkti įmonę *TSE* įrodymus (šiuo klausimu žr. 2005 m. gegužės 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Saxonia Edelmentalle prieš Komisiją*, T-111/01 ir T-133/01, Rink. p. II-1579, 67–70 punktus). Iš tiesų, kai Komisija suinteresuotiesiems asmenims suteikia galimybę tinkamai pateikti savo pastabas, negalima jai priekaištauti, kad neatsižvelgė į galimas faktines aplinkybes, kurios jai galėjo būti, bet nebuvo nurodytos per administracinę procedūrą, nes Komisija neprivalo savo iniciatyva ir remdamasi spėjimais nustatyti, kokios aplinkybės galėjo jai būti nurodytos (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją*, T-109/01, Rink. p. II-127, 48 ir 49 punktus). Todėl grįsdama savo kaltinimą ieškovė negali remtis ieškinio priede esančiu verslo planu.

55 Taip patikslinus svarbu pažymėti, kad nors 1998 m. gegužės 18 d. pranešime *TSE* buvo paminėta du kartus, šios nuorodos akivaizdžiai buvo neesminės ieškovės restruktūrizacijos atžvilgiu ir nenurodė, kad *TSE* perpirkimas bus finansuojamas pagalbos, apie kurią buvo pranešta, priemonėmis. Taigi buvo nurodyta, kad J. Koch yra *TSE*, kurios jis buvo steigėjas, direktorius. Taip pat šio dokumento skyriuje, susijusiame su *Schmitz-Gotha* gamyba, nurodyta, kad „be to, įgijus tiekėją *TSE* ir atskyrus (transporto priemonių) konstravimo bei montavimo skyrius, transporto priemonių gamyba bus organizuojama ypač racionaliai“, ir kad „naujos įmonės dalyviai įneš praktinės patirties gamybos ir „reengineering“ srityje“. Per posėdį ieškovei pateikus būtent šį klausimą, jai nepasisekė paaiškinti priežasties, dėl kurios, nepaisant jos argumento, kad *TSE* įgijimas buvo būtinas *Schmitz-Gotha* restruktūrizuoti, 1998 m. gegužės 18 d. pranešime buvo pateiktos tik šios dvi neesminės nuorodos. Be to, iš paties laiško teksto, kuris buvo perteiktas sprendime pradėti procedūrą, matyti, kad 1997 m. pradėta *Schmitz-Gotha* restruktūrizacija turėjo būti baigta 2000 metais. Pirmosios instancijos teismas, kaip ir Komisija ginčijamame sprendime, pažymi, kad ši nuoroda, atrodo, visiškai nepriklauso nuo to, ar *Schmitz-Gotha* išpirko *TSE*.

56 Dėl ieškovės kaltinimo, kad Komisijos nuomonėje pateikiami jos turimi duomenys apie J. Koch tapatybę tariamai prieštaringi, konstatuotina, kaip ji nurodė ginčijamo sprendimo 62 konstatuojamoje dalyje, kad Komisija žinojo apie J. Koch ir *TSE* asmeninius ryšius. Tiesa, akivaizdu, kad savo pateiktuose dokumentuose Komisija nurodė, jog apie šiuos ryšius žino mažiau. Tačiau bet kuriuo atveju šios teismui nagrinėjant bylą pateiktos pastabos negali daryti įtakos ginčijamo sprendimo turiniui ir teisėtumui. Taigi ieškovės kritika šiuo klausimu neturi reikšmės.

57 Antra, remdamasi keliais ieškinio priede esančiais dokumentais, t. y. dviem 1997 m. spalio 9 d. sutartimis, verslo planu, 1998 m. gegužės 18 d. pranešimu, dokumentu „*Schmitz-Gotha* apyvartos raida“, *TSE* projektu, susijusiu su išorės paslaugų teikėjų plėtojama praktine patirtimi, ir atsakymo į ieškinį priede esančiais laiškais, kuriuos

2001 m. rugpjūčio 10 d., gegužės 16 d., gegužės 28 d. ir 2002 m. liepos 3 d. Vokietijos Federacinė Respublika nusiuntė Komisijai, ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijama pagalba finansuotas *TSE* perėmimas atitinka „griežtai apriboto būtino minimumo" kriterijų, nes pastarosios integracija į *Schmitz-Gotha* buvo neišvengiama, kad šiai būtų leista išvystyti savo pačios prekių gamybą ir dėl šios priežasties tapti nepriklausoma bei galinčia konkuruoti rinkoje. Ieškovė tvirtina, kad Komisija savo vertinime atsižvelgė tik į poveikį *Schmitz-Gotha* atlikto *TSE* įsigijimo sąnaudų sumažėjimo atžvilgiu, visiškai nepaisydama praktinės patirties įsisavinimo, o tai buvo galima padaryti, ieškovės nuomone, tik perėmus šią įmonę.

58 Ši argumentacija taip pat yra netinkama.

59 Pirmiausia, kaip nuspręsta 54 punkte dėl verslo plano, į kurį Pirmosios instancijos teismas negali atsižvelgti spręsdamas dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo, nes jis pirmą kartą pateiktas nagrinėjant bylą, negalima atsižvelgti ir į dvi 1997 m. spalio 9 d. sutartis bei *TSE* projektą, susijusį su išorinių paslaugų teikėjų plėtojama praktine patirtimi, nes akivaizdu, kad prieš priimant ginčijamą sprendimą šie dokumentai Komisijai pateikti nebuvo.

60 Todėl tvirtinimą, kad ginčijamo sprendimo 62–64 konstatuojamose dalyse Komisija tariamai padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, reikia nagrinėti atsižvelgiant tik į priimant šį sprendimą Komisijos turėtus dokumentus, t. y. 1998 m. gegužės 18 d. pranešimą (įskaitant jo priede esantį „Plėtros planą – nuostoliai ir pelnas"), dokumentą „*Schmitz-Gotha* apyvartos raida" ir į Komisijai skirtus 2001 m. rugpjūčio 10 d., 2002 m. gegužės 16 d., gegužės 28 d. ir liepos 3 d. Vokietijos Federacinės Respublikos laiškus.

61 Be to, kalbant apie šiuos dokumentus primintina, jog 1998 m. gegužės 18 d. pranešime Vokietijos Federacinė Respublika pastebėjo, pirma, kad transporto priemonių gamyba, *Schmitz-Gotha* įgijus tiekėją *TSE* ir atskyrus transporto priemonių konstravimo bei montavimo skyrius, vykdoma ypač racionaliai, antra, kad naujos įmonės dalyviai įnešė praktinės patirties gamybos ir „reengineering“ srityse.

62 Vokietijos valdžios institucijos 2001 m. rugpjūčio 10 d. laiške išdėstė dvi *TSE* išpirkimo išdavas. Pirma, jos nurodė, kad šis išpirkimas leido „panaikinus tarpinį tiekėją ir jam tenkantį pelną sumažinti gamybos sąnaudas“. Antra, jos nurodė, kad dėl šio išpirkimo buvo „įgyta techninės praktinės patirties <...>, kuri (leido) suderinti pačią gamybą su techninės plėtros galimybėmis, siekiant konkurencingumo“.

63 Be to, Vokietijos valdžios institucijos 2002 m. gegužės 16 d. laiške, kalbėdamos apie suinteresuotumą išpirkti *TSE*, pabrėžė, kad „*Schmitz-Gotha* įgyti *TSE* <...> buvo labai suinteresuota pirmiausia dėl sąnaudų“. Be to, dėl praktinės patirties jos vėl patvirtino: „*Schmitz-Gotha* negalėjo niekaip kitaip gauti *TSE* sukurtos sudedamųjų dalių gamybos technologijos. Pačios įmonės produkcijai skirtų sudedamųjų dalių sukūrimo ir gamybos įmonės viduje sąnaudos būtų per didelės pinigine ir laiko prasme siekiant išsaugoti *Schmitz-Gotha* pelningumą, juo labiau kad pastaroji šioje srityje neturėjo beveik jokios praktinės patirties“.

64 Vokietijos Federacinė Respublika 2002 m. gegužės 28 d. laiške taip pat tvirtino, kad būtinumas išpirkti *TSE* pagrįstas, pirma, poreikiu gauti aukšto lygio technologijos ir kokybės automobilių sudedamąsias dalis, kurių „*Schmitz-Gotha* negalėjo <...> nupirkti tiek, kad pasinaudotų kainų sąlygomis, būtinomis norint sumažinti sąnaudas, kad galėtų taikyti konkurencingesnę kainų politiką“, ir antra, aplinkybe,

kad *Schmitz-Gotha* „neturėjo jokio kito būdo gauti *TSE* sudedamųjų dalių gamybai pritaikytos technologijos".

65 2002 m. liepos 3 d. laiške, kuriuo ieškovė iš naujo rėmėsi posėdyje, Vokietijos Federacinė Respublika papildė pirmiau pateiktus duomenis. Pavyzdžiui, ji nurodė, kad dėl *TSE* kapitalo įgijimo *Schmitz-Gotha* gamybos sąnaudose sumažėjo tiekimui skirta dalis, kad išpirkimas reiškė galimybę sutaupyti šiek tiek mažiau nei 5 000 000 DEM per 1998–2002 m. laikotarpį ir kad *Schmitz-Gotha* tapo pelninga vieneriais metais anksčiau nei numatyta užbaigti restruktūrizaciją. Vokietijos valdžios institucijos nusprendė, kad *TSE* įgijimas buvo būtinas siekiant sumažinti ieškovės tiekimo sąnaudas, kad tik *TSE* kapitalo įgijimas leido *Schmitz-Gotha* kompensuoti praktinės patirties trūkumą ir kad *Schmitz-Gotha* negalėjo derėtis dėl tokių nuolaidų, kurios buvo suteiktos kitoms įmonėms.

66 Prie ieškinio priedo pridėtas dokumentas „*Schmitz-Gotha* apyvartos raida" lentelėje nurodo *Schmitz-Gotha* apyvartą, gautą iš jos prekių pardavimo trečiosioms įmonėms nuo 1997 m. iki 2000 metų.

67 Iš visų nurodytų laiškų matyti, kad Vokietijos valdžios institucijos, pirma, iš esmės primygtinai nurodė, jog įgijus *TSE* ir taip panaikinus tiekėjo tarpininkavimą *Schmitz-Gotha* sutaupytų gamybos sąnaudų, ir, antra, teigė, kad šis sandoris iškovei padėjo įgyti jos prekių gamybai vystyti būtinos praktinės patirties.

68 Tačiau dėl pirmo paaiškinimo Pirmosios instancijos teismas pažymi, kaip teisingai nustatė Komisija, jog tokios sąnaudų santaupos neįrodo, kad per iš pradžių numatytą

terminą nebūtų pavykę restruktūrizuoti *Schmitz-Gotha* neįgijus *TSE*, t. y. galiausiai mažesnėmis valstybės išteklių investicijomis. Konkrečiai kalbant, aplinkybė, išdėstyta nurodytame 2002 m. liepos 3 d. laiške, kuriuo remiasi ieškovė ir pagal kurį *Schmitz-Gotha* galėjo įgyti tokių santaupų nuo 1998 m. iki 2002 m., t. y. vėliau, nei buvo sumokėta ginčijama pagalbos suma, nėra įrodymas, kad ieškovės atliktas *TSE* išpirkimas buvo griežtai apribotas iki būtino *Schmitz-Gotha* restruktūrizacijai ir kad šis sandoris galėjo būti finansuojamas valstybės pagalba.

69 Dėl *TSE* praktinės patirties pritaikymo ieškovės veiklai iš nurodytų laiškų matyti, kad Vokietijos valdžios institucijos tik patvirtino, jog išpirkti *TSE* buvo būtina, bet vis dėlto nepaaiškino, kodėl *TSE* perėmimas buvo griežtai būtinas tokiam rezultatui pasiekti pagal gairių 3.2.2 punkto C dalį. Iš tiesų Vokietijos valdžios institucijoms nepavyko paaiškinti, kodėl taupiausias viešųjų lėšų naudojimo *Schmitz-Gotha* automobilių sudedamųjų dalių gamybai vystyti būtinai praktinei patirčiai įgyti būdas yra viso *TSE* įgijimo finansavimas.

70 Aišku, tiesa, kaip teigia ir ieškovė, kad ginčijamo sprendimo motyvuose Komisija glaustai analizuoja Vokietijos valdžios institucijų argumentą, jog *TSE* įgijimas buvo būtinas siekiant *Schmitz-Gotha* leisti gauti praktinės patirties, susijusios su automobilių sudedamųjų dalių gamybos vystymu.

71 Tačiau, be to, kad šį klausimą reikia kelti ne nagrinėjant tariamą akivaizdžią vertinimo klaidą, o galimą nepakankamą motyvavimą, primintina, jog ginčijamo sprendimo 62 konstatuojamoje dalyje Komisija iš esmės nurodė, kad bet kuriuo atveju *TSE* perpirkimas nebuvo būtinas siekiant užtikrinti gerą bendradarbiavimą su

šia įmone, nes J. Koch, kaip bendras *Schmitz-Gotha* ir *TSE* valdytojas bei pastarosios pagrindinis akcininkas, akivaizdžiai galėjo gauti iš *TSE* geresnes pirkimo sąlygas.

72 Nepriimtinas ir ieškovės teiginys, kad ji negalėjo įgyti būtinos praktinės patirties naudodamasi išorės teikėjų paslaugomis, nes išlaidos tokioms paslaugoms per didelės, ir tai įrodo ieškinio priede esantis 1997 m. rugpjūčio 17 d. *TSE* projektas dėl išorės paslaugų teikėjų plėtojamos praktinės patirties.

73 Iš tiesų primintina, kad vykdydamas ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, Pirmosios instancijos teismas negali atsižvelgti į šiame priede esantį dokumentą (žr. 59 punktą). Be to, net darant prielaidą, kad į šį dokumentą galima atsižvelgti, vis dėlto jo savaime nepakanka siekiant įrodyti, jog visos *TSE* įgijimas buvo griežtai būtinas gairių 3.2.2 punkto C dalies prasme, kad ieškovė įgytų restruktūrizacijai būtinos praktinės patirties.

74 Galiausiai, nors dokumentas „*Schmitz-Gotha* apyvartos raida", taip pat pateiktas ieškinio priede, nurodo, kad ši apyvarta reikšmingai išaugo per 1997–2000 m. laikotarpį, jis savaime neįrodo nei ryšio tarp šio augimo ir *TSE* įgijimo, nei *a fortiori* būtinumo išpirkti *TSE* dėl ieškovės restruktūrizacijos gairių 3.2.2 punkto C dalies prasme. Iš to išplaukia, kad net konkrečiai neišanalizavusi šio dokumento, ginčijamame sprendime atlikdama vertinimą Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos.

75 Be to, Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad nė viename iš nurodytų priimant ginčijamą sprendimą turėtų dokumentų Vokietijos valdžios institucijos aiškiai neapibūdino praktinės patirties, kuria *Schmitz-Gotha* galėjo pasinaudoti įgijusi *TSE*, pobūdžio.

76 Iš to išplaukia, kad remiantis informacija, kurią Komisija turėjo priimdama ginčijamą sprendimą, ieškovei nepavyko įrodyti, jog šiame sprendime, nurodžiusiame, kad Vokietijos valdžios institucijos nepateikė *TSE* išpirkimo būtinumo įrodymo dėl *Schmitz-Gotha* restruktūrizacijos gairių 3.2.2 punkto C dalies prasme, padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

77 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

78 Ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijamas sprendimas atskleidžia piktnaudžiavimą įgaliojimais, nes priimdama šį sprendimą Komisija rėmėsi subjektyviais vertinimais.

79 Konkrečiau kalbant, ji mano, jog ginčijamas sprendimas buvo priimtas siekiant bausti už J. Koch tariamą praturtėjimą, kuris tariamai veikė savo naudai, įmonei, kuri jau jam priklausė, pirkti naudodamas viešąsias lėšas. Ji tvirtina, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija neatsižvelgė į faktinius vertinimus, susijusius su būtinumu perimti *TSE*, tam, kad *Schmitz-Gotha* restruktūrizacija būtų sėkminga.

80 Komisija tvirtina, kad šis pagrindas nepagrįstas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

81 Pagal Pirmosios instancijos teismo praktiką sprendimas gali būti laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais tik tuomet, jei remiantis objektyviais, svarbiais ir nuosekliais įrodymais darytina prielaida, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau didžiąja dalimi siekiant kitų nei nurodyta tikslų (1990 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pitrone prieš Komisiją*, T-46/89, Rink. p. II-577, 71 punktas ir 2002 m. kovo 6 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. prieš Komisiją*, T-92/00 ir T-103/00, Rink. p. II-1385, 84 punktas).

82 Taigi teigtina, kad grįsdama savo pagrindą ieškovė nepateikia jokio objektyvaus įrodymo, leidžiančio daryti išvadą, kad priimant ginčijamą sprendimą tikrasis Komisijos siekiamas tikslas – bausti už tariamą *Schmitz-Gotha* direktoriaus praturtėjimą.

83 Aišku, kad ginčijamo sprendimo 62 konstatuojamoje dalyje Komisija priminė nagrinėjamo sandorio ypatingumą, iš esmės teigdama, kad J. Koch, kaip ieškovės akcininkas ir jos vienintelis direktorius, šiai pardavė savo vadovaujamą įmonę, kuri

jam jau priklausė, ir pasiekė, kad Vokietijos Federacinė Respublika ginčijama pagalba sumokėtų pardavimo kainą.

84 Vis dėlto, kaip išdėstyta vertinant pirmąjį ieškovės nurodytą pagrindą, iš ginčijamo sprendimo 63 ir 64 konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad Komisija, konstatuodama, jog šioje byloje nebuvo įvykdytos gairių 3.2.2 punkto C dalyje numatytos sąlygos, rėmėsi objektyviais įrodymais.

85 Todėl ieškovės nurodytas antrasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl subsidiariai nurodyto trečiojo pagrindo, susijusio su Komisijos klaida dėl grąžintinos pagalbos sumos

Šalių argumentai

86 Ieškovės teigimu, net jei Pirmosios instancijos teismas nuspręstų, kad *TSE* išpirkimas nesuderinamas su bendrąja rinka, gali būti susigrąžinta tik 1 500 000 DEM suma. Ieškovė tvirtina, kad pirkimo kainos dalis, atitinkanti maždaug 700 000 DEM, nepažeidžia taisyklių dėl valstybės pagalbos, nes nėra nuostolių rizikos. Ieškovė visų pirma nurodo *Schmitz-Gotha* sąskaitoje esantį likviduųjį turtą, kasmetinį pelną ir kapitalą, kuriuo ji gali nedelsdama pasinaudoti.

87 Komisija prašo ieškovės reikalavimus atmesti.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

88 Kaip pirmiau nurodyta, ginčijamos pagalbos suderinamumo vertinimas grindžiamas jos galimu būtinumu dėl atitinkamos įmonės restruktūrizacijos. Priešingai tam, ką teigia ieškovė, nagrinėjamos investicijos rizika yra su šiuo klausimu nesusijusi aplinkybė. Aplinkybė, kad ginčijama pagalba galėjo būti finansuojama investicija, kuri, paaiškėjo, nerizikinga, šioje byloje neturi reikšmės.

89 Be to, primintina, kad pagal gairių 3.2.2 punkto C dalį, „siekiant apriboti konkurencijos iškraipymus, pagalbą reikia suteikti taip, kad įmonei neliktų grynųjų pinigų pertekliaus, kurį būtų galima naudoti su restruktūrizacijos procesu nesusijusiai, agresyviai veiklai, galinčiai iškraipyti rinką“. Taigi nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis bet koks nesuderinamos pagalbos susigrąžinimas iš dalies sukeltų grėsmę, kad *Schmitz-Gotha* turėtų grynųjų pinigų perteklių gairių 3.2.2 punkto prasme. Tad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje Komisija teisingai reikalavo susigrąžinti 2 200 000 DEM sumą.

90 Todėl trečiasis ieškinio pagrindas bei visas ieškinys turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

91 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Legal Lindh Mengozzi

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Paskelbta 2006 m. balandžio 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon H. Legal